

Arrest

nr. 88 155 van 25 september 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bengaalse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. VALKIERS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen België binnen op 27 november 2011 en diende de volgende dag een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 25 april 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die dezelfde dag per aangetekend schrijven naar verzoeker werd gestuurd.

Dit vormt de bestreden beslissing die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Bangladesh, meerbepaald uit Dhaka. U verklaarde actief te zijn bij een vleugelpartij (Sromik Dhal) van de BNP. In 2007 kwam er een 'Caretaker government' aan de macht in Bangladesh en u stopte uw activiteiten voor die partij. Twee leiders van die partij werden opgepakt en beschuldigd van illegaal wapenbezit. De Bengaalse politie zou u in die zaak zoeken. Ze hopen van u informatie over die twee personen te krijgen. In 2007 verliet u daarom Bangladesh. U reisde met uw eigen paspoort, verkregen met behulp van een smokkelaar, naar Jordanië, van waar u naar Griekenland reisde. U verbleef van 2007 tot 2011 in Griekenland. Van daar kwam u in 2011 met een vals paspoort naar België waar u asiel aanvraag op 28 december 2011. U vreest bij terugkeer naar Bangladesh te worden gearresteerd in de zaak van illegaal wapenbezit waarvan de twee leiders worden beschuldigd.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een geboorteakte, een diploma, een medisch attest en een enveloppe neer.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

Ten eerst merkte het CGVS op dat de door u neergelegde documenten niet authentiek overkomen. Zo is het opmerkelijk dat u verklaarde 'R.(...) I.(...)' te heten, zoals vermeld op uw schooldiploma, maar dat u een **geboorteakte** neerlegde waarop uw naam enkel als 'R.(...)' staat vermeld (zie gehoorverslag CGVS p.9). Uw verklaring dat het in Bangladesh niet nodig is, kan niet echt overtuigen om deze onduidelijkheden te verklaren. De geboorteakte zelf dateert van 15 mei 2008, jaren vóór uw asielaanvraag in België. Uw familie zou het toen hebben laten opstellen omdat u misschien ooit naar Bangladesh zou terugkeren. Ook dit klinkt weinig overtuigend. Verder komt de naam van uw vader op de geboorteakte niet overeen met die van uw diploma. De geboorteakte geeft de naam van uw vader aan als H.(...) Md. N.(...) I.(...), terwijl het diploma uw vader aanduidt als N.(...). Er zijn ten slotte ook wijzigingen aangebracht met tekstverwijderaars op de geboorteakte, wat weinig authentiek overkomt. Daarbij kan het CGVS nog opmerken dat indien dit wél een echte geboorteakte is, het enigszins bevreemdend is dat u enerzijds verklaarde actief te worden gezocht door de Bengaalse overheid, maar dat anderzijds uw familie diezelfde overheid contacteerde om voor u een geboorteakte te verkrijgen. Ten slotte merkt het CGVS op dat u een email adres hebt onder nog een andere naam, zijnde 'J.(...)' (zie gehoorverslag CGVS p.9). Uw verklaring, dit is gewoon een naam, kan opnieuw weinig overtuigen. U legde ook een **medisch attest** voor. Het is daarbij eerst opmerkelijk dat bovenaan staat geschreven dat dit document zou zijn opgemaakt in het jaar 2007. Onderaan bij de ondertekening staat echter een datum van 2012. Maar nog meer opmerkelijk is dat de dokter die volgens u dit attest opstelde, in de 'ik'-vorm schrijft. Dat een dokter een brief begint met 'this is to certify that R.(...) I.(...)' en dan in de volgende zin omschakelt naar de 'ik'-vorm, komt opnieuw niet authentiek over. Geconfronteerd met deze vaststellingen moest u zelf lachen. Daarna zei u simpelweg dat de dokter zich vergiste, wat niet kan overtuigen als uitleg (zie gehoorverslag CGVS p.10). Aldus komen uw documenten niet authentiek over, waarbij het CGVS nog verwijst naar informatie waarover het beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het dossier en waaruit blijkt dat in Bangladesh op grote schaal valse documenten circuleren.

Ten tweede komt uw beweerde lidmaatschap van de 'Sromik Dhal', een vleugelpartij van de BNP, niet geloofwaardig over. U verklaarde lid te zijn van een vleugelpartij van de BNP, zijnde 'Sromik Dhal', maar u stelde verkeerdelijk dat BNP staat voor 'Bangladesh National Party' (zie gehoorverslag CGVS p.6). U kon geen enkel document voorleggen dat uw betrokkenheid bij 'Sromik Dhal' zou staven. U was sinds begin 2007 niet meer actief voor 'Sromik Dhal' en sinds u in Griekenland was, had u geen contacten meer met de mensen van die partij, noch met mensen van de BNP (zie gehoorverslag CGVS p.6 en 7). Zo zijn ook uw verklaringen over verkiezingen in Bangladesh niet eensluidend (zie gehoorverslag CGVS p.7). U wist niet te zeggen wanneer de laatste nationale verkiezingen waren in Bangladesh. In elk geval had u zelf nooit gestemd, ondanks dat u lid was van een partij die een vleugelpartij is van de BNP. Gevraagd naar de reden waarom u niet ging stemmen, kon u geen antwoord geven. U stelde dat er eigenlijk geen reden is waarom u niet stemde. U werd meermaals gevraagd waarom u de partij 'Sromik Dhal' vervoegde, maar u kon weinig concreets daarover vertellen

(zie gehoorverslag CGVS p.8 en 9). Ondanks dat u naar meetings ging en de partij hielp, kwam u bij de beschrijving niet verder dan dat die partij werknemers helpt en uitbuiting tegen gaat. Gevraagd naar specifieke voorbeelden van meetings of speeches, kon u op die vraag niet antwoorden. Gevraagd naar het grote verschil tussen de BNP en hun politieke rivaal de Awami League, stelde u enkel dat de BNP goed is en het land wil ontwikkelen. Maar over de werkelijke verschillen in zienswijze of ideologie, kon u niets vertellen.

Ten derde legde u geen enkel document neer dat uw asielrelaas zou kunnen staven. U legde geen enkel document voor van uw partij, u legde geen enkel artikel uit de media voor over uw partij en de problemen van die partij of u legde geen enkele gecertificeerde kopie neer van gerechtelijke stukken van de zaken waarvan u verklaarde dat u daarin (onrechtstreeks) betrokken was. Bovendien zijn uw verklaringen daarover niet consistent. U verklaarde in de vragenlijst van het CGVS, ingevuld op 12 januari 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken, dat u valselijk beschuldigd wordt van illegaal wapenbezit (zie vragenlijst CGVS p.2). Echter verklaarde u later ten aanzien van het CGVS dat de zaak van illegaal wapenbezit was gericht tegen de leiders (zie gehoorverslag CGVS p.12 en 13). U was niet duidelijk in het aangeven waarom de politie u dan zoekt. Uiteindelijk verklaarde u dan dat er officieel toch een zaak is tegen u. Indien dit het geval is, is het niet aannemelijk dat u daarvan geen enkel document zou kunnen voorleggen. Immers blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier dat iedereen, zelfs in het buitenland, een gecertificeerde kopie kan krijgen van de juridische stukken waarin men is betrokken, ofwel via een advocaat ofwel via een vertrouwenspersoon.

Ten slotte verklaarde u dat u Bangladesh verliet met uw eigen paspoort (zie gehoorverslag CGVS p.2 en 3). U verklaarde dat de smokkelaar u bij stond om dat paspoort te verkrijgen, maar aangezien u uw diploma voorlegde als voorwaarde voor het uitreiken van dat paspoort en u zelf aanwezig was bij de aanvraag van dat paspoort, kan het CGVS stellen dat het uw eigen paspoort was. Dat u enerzijds verklaarde dat de Bengaalse overheid actief naar u op zoek is, in het kader van al dan niet valse zaken die tegen bepaalde leiders van uw partij, en dat u anderzijds verklaarde Bangladesh met uw eigen paspoort te hebben verlaten, komt weinig geloofwaardig over. Dat u in dat geval het risico nam om op de luchthaven met uw eigen naam uit Bangladesh te reizen, is niet geloofwaardig.

U hebt aldus uw asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de door u aangehaalde vrees voor vervolging in het kader van het Vluchtelingenverdrag waardoor u zich zodoende ook niet langer kan steunen op die elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In zijn middelen voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4, §2, b) en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen. Verzoeker verwijst naar algemene informatie en benadrukt dat leden van de BNP op systematische wijze vervolgd worden niet enkel door aanhangers van de Awami League maar tevens door de veiligheidsdiensten van Bangladesh. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen leidt op grond van incorrecte verklaringen van verzoeker af dat de stukken die hij neerlegt

niet authentiek zijn zonder te argumenteren waarom dit aanleiding geeft tot de conclusie dat verzoeker geen gegronde vrees zou hebben. Uit het medisch attest blijkt immers dat verzoeker aangevallen werd door aanhangers van de Awami League. De naam van verzoeker staat op de ledenlijst van de BNP; hieruit blijkt dan ook ontegensprekelijk dat verzoeker lid is van deze partij. Het feit dat verzoeker zelf een paspoort vroeg en met dit paspoort zijn land heeft verlaten toont niet aan dat verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging zou hebben. Gezien de politieke overtuiging van verzoeker en de objectieve informatie beschikbaar over de onleefbare situatie van leden van de BNP in Bangladesh dient te worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer naar Bangladesh een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling.

2.2. In de bestreden beslissing, waarbij verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, wordt vooreerst opgemerkt dat de door verzoeker neergelegde documenten niet authentiek overkomen. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verwijst in dit verband o.a. naar informatie waaruit blijkt dat in Bangladesh op grote schaal valse documenten circuleren. Voorts wordt in de beslissing gesteld dat verzoekers beweerde lidmaatschap van de 'Sromik Dhal', een vleugelpartij van de BNP, niet geloofwaardig overkomt. Daarnaast wordt erop gewezen dat verzoeker geen enkel document neerlegt dat zijn asielaanspraak zou kunnen staven. Er wordt ook vastgesteld dat verzoeker inconsistente verklaringen aflegde aangaande zijn betrokkenheid bij een rechtszaak inzake illegaal wapenbezit. Tot slot wordt door de commissaris-generaal geen geloof gehecht aan verzoekers verklaringen inzake zijn reisroute.

2.3. Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Bangladesh, te hebben verlaten omdat hij door de autoriteiten gezocht wordt naar aanleiding van een rechtszaak waarin hijzelf en twee leiders van een vleugelpartij van de Bangladesh Nationalist Party (BNP), "Sromik Dhal" genaamd, valselijk beschuldigd worden van illegaal wapenbezit (Administratief dossier, stuk 14, Vragenlijst DVZ 12/01/2012, p. 2 en 3 en stuk 8, gehoorverslag CGVS 19/04/2012, p. 11-14).

2.4. Verzoeker benadrukt thans in zijn verzoekschrift *"een gegronde vrees voor vervolging (...) op grond van politieke overtuiging"* te hebben (Verzoekschrift, p. 4). Hij wijst er meermaals op actief lid te zijn van BNP en stelt, verwijzend naar enkele door hem als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde rapporten en nieuwsberichten, om die reden vervolging te vrezen.

Verzoeker slaagt er echter allerminst in zijn beweerde politieke profiel enigszins aannemelijk te maken. Immers, in de eerste plaats bevatten zijn verklaringen inzake zijn politieke engagement enkele ernstige inconsistenties. Zo wijst hij er thans in zijn verzoekschrift meermaals op (Verzoekschrift, p. 7 en 8) en gaf hij ook eerder tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken aan lid te zijn van BNP (AD, stuk 14, Vragenlijst DVZ 12/01/2012, p. 3), maar verklaarde hij daarentegen uitdrukkelijk tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal, op de vraag of hij lid was van BNP, geen lid te zijn van BNP, doch wel van Sromik Dahl, een vleugelpartij van BNP (stuk 8, gehoorverslag CGVS 19/04/2012, p. 6). Daarnaast gaf verzoeker op het Commissariaat-generaal verkeerdelijk aan dat "BNP" voor *"Bangladesh National Party"* staat (*Ibid.*, p. 6), terwijl de correcte benaming "Bangladesh Nationalist Party" is. Verzoekers blote bewering dat in Bangladesh beide namen zouden gebruikt worden, waarbij hij verwijst naar een print van een facebook-pagina die uiteraard geen enkele bewijswaarde heeft, overtuigt geenszins. Niettegenstaande verzoeker volgens zijn verklaringen gedurende een drietal jaar lid zou zijn geweest van die partij, meer bepaald van 2004 tot 2007, bleef verzoeker in gebreke ook maar enig concreet antwoord te geven op de vraag waarom hij destijds Sromik Dahl verwoogde, wat hij er allemaal deed en wat er zoal gebeurde. Hij kwam niet verder dan vage clichés zoals dat de partij goed is voor het land, zij voor de rechten van de werknemers vecht en meetings hield als er een minister kwam (*Ibid.*, p. 8). Ondanks zijn bewering verschillende meetings te hebben bijgewoond, kon verzoeker geen enkel voorbeeld geven van een dergelijke meeting. Hij kon zich er geen enkele herinneren en bleef zeer op de vlakte wanneer hem gevraagd werd naar de inhoud van die meetings (*Ibid.*, p. 8). Verder bleek verzoeker niet in staat de ideologische verschillen tussen BNP en haar politieke rivaal, de Awami League, ook maar enigszins toe te lichten. Dienaangaande antwoordde verzoeker: *"Ik weet dat niet, ik houd niet van Awami League, ik denk dat BNP goed is, ze willen land ontwikkelen en mensen helpen"* en *"BNP denkt over land en ontwikkeling; Awami League denkt aan geld verdienen en land down leggen"* (*Ibid.*, p. 8). Voorts herinnerde hij zich niet wanneer de laatste nationale verkiezingen in Bangladesh waren en kon hij evenmin zeggen wanneer de laatste nationale verkiezingen werden gehouden toen hij er nog verbleef (*Ibid.*, p. 7). Zijn huidige algemene uitleg in zijn verzoekschrift voor het feit dat hij in Bangladesh, ondanks zijn beweerde politieke interesse, nooit heeft gestemd, met name omdat op de verkiezingsdagen leden BNP nog meer gevisieerd worden en zo een groter risico lopen om aangevallen te worden, strookt overigens allerminst met zijn eerdere verklaring afgelegd op het

Commissariaat-generaal “*geen uitleg*” hiervoor te hebben (*Ibid.*, p. 7). Gelet op het voorgaande, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde politieke engagement. Van iemand die zijn land ontvluchtte wegens zijn betrokkenheid bij een politieke partij is het immers redelijk te verwachten dat hij deze partij uitvoerig kan toelichten (RvS 29 maart 2004, 129.812) opdat hij zijn engagement aannemelijk kan maken hetgeen *in casu* geenszins het geval is.

De door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde kopie van de lijst van de plaatselijke BNP (arbeidersgroep)- leden (bijlage verzoekschrift, stuk 7), doet aan het voorgaande geen afbreuk. Het betreft immers slechts een kopie en niet het origineel van de lijst. Aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën kan evenwel geen bewijswaarde worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Voorts strookt de vermelding “medevoorzitter” naast verzoekers naam niet met zijn verklaring afgelegd op het Commissariaat-generaal nooit een functie voor Sromik Dahl te hebben bekleed. Verzoeker maakt hoe dan ook niet aannemelijk waarom hij een dergelijk stuk, zo er al enige bewijswaarde zou aan gehecht worden, niet eerder in de procedure kon neerleggen.

Aangezien verzoeker zijn politieke profiel niet geloofwaardig is kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de problemen die hij als gevolg hiervan beweert te hebben ondervonden.

2.5. De ongelooftwaardigheid van verzoekers beweerde problemen, met name de rechtszaak in Bangladesh, wordt verder versterkt doordat verzoeker - zo stelde de bestreden beslissing terecht - inconsistente verklaringen aflegde omtrent het feit of hij al dan niet zelf in die zaak in beschuldiging werd gesteld. Verzoeker lijkt dit thans niet te betwisten waardoor dit pertinente motief gehandhaafd blijft. Verzoeker beschikt klaarblijkelijk nog steeds niet over meer concrete informatie over deze rechtszaak. Hij verschaft niet de minste uitleg over het verdere verloop ervan of het eventuele eindverdict en lijkt hiervan geheel niet op de hoogte. Hij toont bovendien niet aan enige concrete poging te hebben ondernomen om hierover meer informatie te verkrijgen, bijvoorbeeld via zijn broer met wie hij nog contact heeft en die hem onlangs nog een medisch attest doorstuurde, of via een andere weg – verzoeker beschikt blijkens zijn verklaringen zowel over een e-mailadres als over een facebook-account (AD, stuk 8, gehoorverslag CGVS 19/04/2012, p. 9 en 13). Van een asielzoeker mag evenwel in redelijkheid worden verwacht dat deze zich op zijn minst informeert naar de stand van zaken en geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Verzoekers nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse en doen ernstige twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van zijn problemen. Waar verzoeker thans in zijn verzoekschrift oppert dat hem niet kan verweten worden de instanties niet te hebben benaderd die hij vreest, rechtvaardigt dit geenszins het totaal gebrek aan stukken inzake de beweerde rechtszaak. Immers, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat iedereen, zelfs in het buitenland, een gecertificeerde kopie kan krijgen van de juridische stukken betreffende rechtszaken waarin men is betrokken en dit via een advocaat of een vertrouwenspersoon (AD, stuk 18, Landeninformatie, “info het gerecht – verkrijgen kopieën”). Indien er daadwerkelijk een officieel onderzoek tegen verzoeker zou lopen, is het, zoals de commissaris-generaal terecht opmerkte, niet aannemelijk dat hij hiervan geen enkel document zou kunnen neerleggen. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij, ondanks zijn beweerde vrees jegens hen, de Bengaalse instanties zelf hoogstpersoonlijk in 2007 benaderde voor het verkrijgen van zijn paspoort en dat ook zijn familie zich nadien in 2008 tot hen wendde om verzoekers geboorteakte te verkrijgen (AD, stuk 8, gehoorverslag CGVS 19/04/2012, p. 3 en 9), waardoor zijn verklaring de overheden uit vrees niet te benaderen geen steek houdt. De vaststelling dat verzoeker en zijn familie tot tweemaal toe zelf contact opnamen met de Bengaalse autoriteiten, relateert op ernstige wijze de geloofwaardigheid en de ernst van verzoekers beweerde vrees. Verzoekers legale vertrek uit Bangladesh met een paspoort op zijn naam dat hij in 2007 persoonlijk bij de autoriteiten is gaan afhalen, via de luchthaven van Chittagong naar Jordanië (*Ibid.*, p. 2) ondermijnt tenslotte de geloofwaardigheid van zijn beweringen actief door de autoriteiten te worden gezocht.

2.6. Wat het medisch attest betreft dat verzoeker eerder neerlegde en waarvan hij thans, als bijlage bij zijn verzoekschrift, opnieuw een kopie aanbrengt, merkt de Raad op dat hieraan geen bewijswaarde kan worden verleend. Het stuk biedt immers, zo stelde de commissaris-generaal terecht vast, niet enkel onvoldoende garanties op het vlak van authenticiteit, doch wordt daarnaast niet ondersteund door consistente, coherente en geloofwaardige verklaringen. Immers, daar waar verzoeker thans oppert dat uit het attest blijkt dat hij op 2 februari 2007 door aanhangers van de Awami League werd aangevallen waarbij hij ernstige verwondingen opliep, verklaarde verzoeker tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk niet te weten wie de 7 personen waren die hem hadden aangevallen. Ook tijdens zijn gehoor nadien op het Commissariaat-generaal, gaf verzoeker geen enkele toelichting

over de identiteit of politieke strekking van de aanvallers. Bovendien blijkt uit informatie die aan het administratief dossier werd gevoegd - door verzoeker niet betwist doch integendeel bijgetreden, en waarvan hij thans zelf ook een kopie als bijlage aan zijn verzoekschrift bijbrengt - dat in Bangladesh op grote schaal valse documenten circuleren (AD, stuk 18, Landeninformatie, "Subject Related Briefing – Bangladesh- Corruptie en (ver)vals(te) documenten in Bangladesh").

2.7. Verzoekers verdere betoog dat de overige door hem aangebrachte documenten wel degelijk authentiek zijn overtuigt geenszins. Verzoekers allerminst aannemelijke uitleg als zou de Bengaalse overheid bij het opstellen van zijn geboorteakte wellicht een fout hebben gemaakt, druist immers volledig in tegen zijn eerdere verklaringen volgens dewelke zijn geboorteakte niet zijn volledige naam vermeldt omdat dit "*niet nodig*" is "*in Bangladesh*" (AD, stuk 8, gehoorverslag CGVS 19/04/2012, p. 9). Gelet op het feit dat verzoekers geboorteakte niet zijn volledige naam vermeldt, dat de namen die erop vermeld staan van verzoeker en zijn vader niet overeenstemmen met deze die vermeld werden op zijn diploma en er ten slotte op de geboorteakte zichtbaar enkele wijzigingen met een tekstverwijderaar werden aangebracht, kon de authenticiteit van deze documenten terecht betwijfeld worden.

2.8. Gelet op voorgaande vaststellingen kan aan verzoekers ingeroepen vervolgingsproblemen niet het minste geloof worden gehecht. Het door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde "*Bangladesh country of origin information (coi) report*" en de internetartikelen van Human Rights Watch en BBC News doen geen afbreuk aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas. Een verwijzing naar algemene rapporten en artikelen en een aantal vaststellingen van internationale mensenrechtenorganisaties volstaat immers niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico bestaat zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480). De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde schriftelijke weergave van zijn verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken inzake zijn reisroute – hij licht overigens niet in het minst toe welke de reden is waarom hij dit aanbrengt - is niet van aard het besluit dat zijn relaas elke geloofwaardigheid ontbeert te vitiëren.

2.9. Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, kan verzoeker zich niet langer steunen op de elementen aan de basis van dit relaas teneinde aannemelijk te maken dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt tenslotte geen elementen bij waaruit blijkt dat er actueel in Bangladesh een situatie willekeurig geweld heerst in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

2.10. Er werd geen schending aangetoond van de aangevoerde bepalingen en beginselen. De bestreden beslissing steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. De materiële motiveringsplicht werd derhalve niet geschonden.

2.11. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig september tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER